

SLOVENSKA GOSPODINJA

izhaja 3. soboto v mesecu in velja na leto 3 K

Leto VI.

V Ljubljani, 17. decembra 1910.

Štev. 12.

Lev Tolstoj o vzgoji.

»**O**dgoja se nam zdi le tedaj težka in komplicirana stvar, če hočemo svoje otroke ali kogarkoli vzgajati, ne da bi se sami vzgajali. Kakor hitro pa smo spoznali, da moremo le z vzgajanjem samega sebe vzgojiti druge, se naloga odgoje za mnogo zlajša; ostaja samo še vprašanje: Kako naj si uredimo lastno življenje? Kajti ničesar ne poznam pri vzgoji otrok, kar bi ne zahtevalo samovzgoje. Kako otroke oblačiti, kako jih hraniti, kako jih polagati spat in kako jih poučevati? Prav tako kakor samega sebe. Če sta oče in mati zmerna v oblačenju, v spanju in jedi, če delata in se učita, bodo tudi otroci storili isto.

Za vzgojo otrok bi stavil dve temeljni načeli: nele dostojno živeti, nego tudi delovati na lastni osebnosti, da se moreš vedno

Vsem slovenskim gospodinjam

želi srečno in veselo novo leto
Holinska tovarna v Ljubljani.

Vsaka gospodinja,

ki hoče „Slovensko Gospodinja“ zastopaj, naj pošlje svoj naslov
Holinski tovarni v Ljubljani.

nadalje izobraževati, — ter ničesar iz svojega življenja prikrivati otrokom. Bolje je, da poznajo otroci tudi slabe strani svojih staršev, kakor pa da bi spoznali, da žive starši poleg vnanjega življenja še neko drugo, skrito. Največje težkoče prihajajo odtod, ker imajo starši gotove otrokove lastnosti za napake, katerih pa starši na samih sebi ne pobijajo, niti jih ne smatrajo za napake, ali pa jih izkušajo opravičevati. Otroci so v moralnem oziru mnogo dalekovidnejši kakor odrasli ter vidijo včasih popolnoma nehote — vse napake staršev in celo njih najhujši pregrešek: hinavstvo. Vsled tega izgube spoštovanje do njih in zato ne slušajo več njihovih podukov... Resničnost je glavni pogoj vsakega duševnega vpliva in je torej tudi glavni pogoj vzgoje. Da pa vam ne bo grozno, pokazati otrokom vso resničnost vašega življenja, mora biti to življenje dobro, ali vsaj ne sme biti slabo, kajti vzgoja drugih korenini v samovzgoji, vse drugo je nepotrebno!

* * *

»Starši vedno govore, kako jih mučijo njih otroci. Ko bi starši vsaj vedeli, kako oni mučijo svoje otroke: s koketerijo, zlobnostjo, prepirljivostjo, nezmernostjo v ljubezni, s krivičnostjo in drugimi slabimi lastnostmi. In taki so navadno oni, ki hočejo, da bi jih imeli za nezmotljive.«

* * *

»Strašno je gledati, kaj počenjajo bogati ljudje s svojimi otroci. Dokler so ti še mladi, jih starši potezajo v življenje, ki je osnovano na delu drugih. Navadijo se tega življenja, potem pa — ko jim je izkušnja že zvezala roke in noge in sploh ne morejo več živeti brez dela drugih, potem se jim odpro oči in zagledajo se nakrat pred alternativo: ali postaneš mučenik, se odpoveš vsemu, česar si se navadil in kar ti je postalo neobhodno potrebno, kakor življenje samo, ali pa postaneš — lažnik.«

* * *

»Koga vzgajati se pravi vplivati na njegovo srce. Na srce koga drugega pa moremo vplivati le s sugestijo, — ki so zanjo otroci posebno dovzetni — z lastnim dobrim vzgledom. Otroci vidi, da želim ljudi, kadar sem razdražen, da prepuščam drugim delo, ki bi ga lahko storil sam, da ne premagujem svojega po-

Zahtevajte cikorijo

željenja, da se strašim truda za druge ter iščem le zabave zase, da sem ošaben in domišljavo ponosen na svoje družabno stališče, da govorim slabo o drugih, da v prisotnosti drugih ne govorim tako, kakor v njih odsotnosti ... vse to vidi otrok in vidi tudi popolnoma nasprotna dejanja: dobrotljivost, vdanost, delavnost, požrtvovalnost, vzdržljivost, odkritosrčnost — in to ima zanj mnogo večjo privlačno moč kakor najmodrejši in najlepši poduki. In tako obstoji 999⁰/₀ odgoje v tem, da daje človek dober vzgled, da izboljšuje svoje življenje in se izpopolnjuje.«

M. M. SELJANOV:

Na Božič. Slika.

Na Božič je bilo.

Ko smo odkosili, sem sedel na klop k peči; pa je bila vroča, da je sevalo od nje, in prijetna toplota se mi je začela razlivati po vsem telesu. Počutil sem se zelo dobro in lotevala se me je neka lenoba, kakor se loti človeka v hudi vročini. Nič se mi ni ljubilo, še celo misliti se mi ni hotelo in zadovoljno sem sedel na klopi in gledal skozi okno.

Grozno vreme je bilo zunaj. Pihala je ostra burja in žvižgala okoli sten; s temnooblačnega neba se je vsipal na zemljo droben in suh sneg. Pravo zimsko vreme!

Nisem dolgo sedel, ko sta se prikazali na potu dve Vlahinji in krenili na naše dvorišče.

Tudi moj oče ju je zapazil. Izpraznil je kozarec, ki je v njem ostalo še od kosila nekaj vina, nato pa je rekel: »Dve sta že tukaj. Bog ve, koliko jih še pride. Da se jim le ljubi ob takem vremenu gaziti sneg in hoditi okoli. Vsaj ko praznujemo največji praznik v letu, naj bi nam dali mir in nas ne nadlegovali. Ampak to naj Vlahu kdo dopove ...«

Tako je govoril in razkladal svoje misli materi; mati pa je samo menila: »Saj res, lahko bi doma ostali.«

V tem sta vstopili Vlahinji. Ena je bila že pri letih; na njenem obrazu so se poznali sledovi, ki so jih zarisala vanj minula leta. Lica so bila izsušena, mrtvaškobleda, brez življenja.

v korist Družbe sv. Cirila in Metoda!

Poznalo se je ženi, da je mnogo pretrpela in užila malo dobrega na tem svetu. Njena spremljevalka — menda njena hči — je bila še mlada, lepega obraza in čedne postave. Toda njen pogled je bil boječ in plah. Oči so ji begale po sobi; zakaj vedela je, da jo ljudje obsojajo, češ tako mlada in že berači. In to jo je bolelo.

Ko sta stopili v sobo, sta voščili vesele praznike, kakor je med ljudstvom navada. In nato je začela mati prositi. Glas se ji je tresel, ko je govorila; lahko je bilo spoznati, da ni vajena prosjačiti.

»Siroti sva. Božič je šele in že nam je pošel kruh. Kako dolga bo še cela zima...«

To je izgovorila s tako bolestjo, da so mi njene besede segle do dna duše. — Iz očesa ji je zdrknila po licu debela solza, obrisala jo je in govorila dalje:

»Blagor vam, ki vam je žito obrodilo; na Stojdragi pa nam je letos toča pobila rž in pšenico, da nismo ne zrna dobili. Morali smo jo pokositi, Koruzo nam je pa uničila suša. — Vsi bomo morali stradati. Celo Gojko bo moral letos kupovati kruh. Ali kaj njemu, ki ima denar; toda mi drugi, ki smo reveži!»

Tako je govorila na dolgo in široko in opisovala bedo in trpljenje, ki bo nastopilo. Hči pa je sedla med tem časom k peči in zdelo se mi je, da ji toplota dobro dé, zakaj lica so se ji začela rdečiti.

»Kako pa kaj z Gojkovo gostilno?« je vprašal oče.

»No, bo že. Ali letos ne bo tako, kakor je bilo ta leta. Če bo kaj pri tujcih zaslužil, pri Stojdradžanih ne bo. Preslaba letina je bila. Vsi smo reveži.«

Nastal je kratek molk. Oče se je nekaj obotavljal, potem pa je vprašal: »Ali se kmalu vrne tvoj mož domov?«

»Čez dva meseca.« — Odgovorila je kratko. Poznalo se je, da bi ji bilo bolj po volji, če bi ji ne bilo treba o tem govoriti. To je opazil tudi moj oče, zato je ni nič več vprašal. Tako sta molčala oba nekaj časa, dokler se ni vrnila v sobo moja mati, ki je obdarila Vlahinji. Hči je vstala s klopi, dasiravno je bilo prijetno pri gorki peči, dočim sta zunaj kraljevala rezka burja in mraz. Toda treba je bilo iti.

»Kje pa je njen mož?« je vprašala mati, ko sta Vlahinji že zaprli duri za seboj. »Kdo sta te dve ženski? Ali ju poznaš?«

Zahtevajte Holinsko cikorijo!

»Kako bi ju ne poznal! To je žena in hči Zvonarjeva, tistega Zvonarja, ki je dobil zaradi one stvari osem mesecev zapora.«

»Aa, njegova žena!«

Gledal sem skozi okno v snežni metež in razmišljal, kaj je pač spravilo Zvonarjevega v ječo. Očeta si namreč nisem upal vprašati... Ali je kradel? Ali požigal? Morda je koga ubil?... Pozneje sem zvedel, da je v silni jezi ter nekoliko vinjen smrtno-nevarno ranil oholega županovega sina, ki mu je očital, da je berač, pritepenec.

*

Čez dva dni je prišel iz Stojdrage v našo vas lovec Skutnik in prinesel žalostno novico. Ko je hodil po Vlaškem gaju, je našel pod starim hrastom Zvonarjevo ženo in njeno hčer.

Ko sta se v temi vračali po gozdu domov, nista mogli razločevati majhne gazi, ki je padel nanjo še sneg in jo je zamela burja. Zašli sta in blodili po gozdu, dokler nista onemogli sedli pod star, debel hrast, da bi tam našli vsaj nekoliko zavetja pred burjo... Ponoči sta zmrznili.

Naslednjega dne ju je našel pod hrastom lovec Skutnik. Mati je bila naslonjena s hrbtom na hrastovo deblo, glava ji je bila nagnjena k prsim. Hči se je je oklenila z roko okoli vratu, glavo pa ji je naslonila na ramo. Tako sta zaspali in se nista zbudili nikdar več.

Spanje otroka.

Urni telesni in duševni razvoj otroka v prvih letih utruja vse telo ter potrebuje zato otrok dolgotrajnega in mirnega spanja. Prvih šest let ne zadošča otroku niti cela noč, nego mu je potrebno, da spi tudi še podnevi. Vsekakor naj lega otrok zgodaj — pozimi med 7. in 8., poleti med 8. in 9. uro spat. Večerja naj eno uro prej, preden leže; uživa naj vedno lahko prebavljivo hrano. Na večer ga ne smemo motiti z bučno igro ter ne dražiti njegove domišljije z neprimernimi povestmi o strahovih, o copernicah i. t. d. Preden gre otrok v postelj, naj opravi svojo potrebo. Na to je treba strogo in zgodaj paziti že pri majhnih

Zahtevajte Zvezdno cikorijo!

otrocih ter jih, če treba tudi ponoči poklicati, da se ne navadijo nečesa, kar je pozneje silno težko ali celo nemogoče odpraviti.

Nespametno in brez potrebe je majhne otroke zibati in jih prenašati, da zaspe. Tudi ni treba, da bi morala vladati smrtna tihota, kadar otrok spi. Na nekoliko hrupa se otrok že lahko navadi.

Zelo škodljivo je jemati otroke k sebi v postelj. Večkrat store matere to zato, da jim ni treba ponoči vstajati. Toda pomisliti je treba, da niso tako redki slučaji, ko je mati poležala svojega otroka. To se zlasti lahko zgodi na kmetih, kjer matere ves dan naporno delajo ter so silno utrujene, da trdno spe vso noč. Neglede na to pa tudi otrok, ki leži navadno nižje od matere, vdihava slabi, izprijeni zrak, ki ga izdihava mati, kar je gotovo škodljivo. Marsikatera mati ima jetiko ali kake druge bolezni v sebi, za kar niti sama ne ve; in lahko jih preneso na ta način na otroka. Poleg tega se otrok spavanja pri starših silno težko odvadi, in tako se lahko pripeti, ko je že nekoliko razumnejši in budnejši, da vidi kaj, kar bi mu moralo ostati prikrito.

Nekatere matere imajo navado, da dajejo majhnim otrokom uživati razna uspavalna sredstva; ponajveč kuhan mak, da bi jih otrok ponoči ne motil. To je naravnost zločinsko. Otrok, ki je užival takā sredstva, duševno gotovo zaostane.

Otrok naj ima vsak svojo, dovolj veliko, čisto, ne premehko posteljno z nizkim vzglavjem. Ko so otroci nekoliko večji, je pa dobro, da imajo tudi svojo spalnico, ki mora biti seveda poleg spalnice staršev ali odraslih.

Da bodo otroci hoteli spati sami, jih je treba že od malega navajati na to ter jih nikdar strašiti s parklji in bavnji, ne pripovedovati jim na večer povesti in bajk o strahovih in prikaznih ter jim pojasniti, da so to neumnosti, v katere izobražen človek ne veruje. Sploh naj odgojitelji tudi zato ne strašijo otrok s strahovi, ker kažejo na ta način lastno onemoglost ter jasno izpričujejo, da si sami ne morejo pridobiti potrebne pokorščine. Za slabotne, bolehnne ali živahne otroke, ki imajo jako bujno domišljijo, pa more postati tako strašenje naravnost usodepolno. Sicer pa se ne zagrešajo proti temu toliko starši, kakor posli, katerim naj matere ne prepuščajo preveč svojih otrok.

Zahtevajte cikorijo

DAVORIN TRSTENJAK:

Ljubezen.

Nič ni lepšega kakor ljubezen. Umetnost kaže ljubezen na vse mogoče načine in jo bode kazala, dokler bode svetov in vekov, a nikdar je ne prikaže docela. Ljubezen služi dovršenstvu sveta in človeka; ona ustvarja, dviga in izpopolnjuje. Največje žrtve prinaša človek iz ljubezni, a daje tudi svoje življenje iz ljubezni. Vse to zopet služi sreči in napredku človečanstva in vsega sveta. Ljubezen obsega ves svet, vso organsko in anorgansko prirodo, vse vesoljstvo. Ljubezen je velevlast med velevlastmi, ki bo zavladala vsemu svetu. Ona najbolj diči človeka in najlepše mu služi, najvišje ga dviga ter ga vodi v raj na zemlji... Ljubezen je najvzvišenejši pojem v vsemirju, saj je nepremagljiva sila. Ako bi ne bilo ljubezni in če bi ne bila toli silna, bi ne bilo človeka in ne bi se rodili otroci.

Človek, ki ljubi, je povsem drugačen, kakor v navadnem stanju. Oči se mu svetijo z žarkim sijajem, pogled mu je blag in krotak, vse bitje mu proseva dražest, v govoru mu zveni poseben čar i. t. d. Iz vsega stanja in vedenja ljubečega človeka je videti, kako se trudi, da bi bil čim bolj plemenit in dovršen. Znano je, da je vsak človek vsaj enkrat pesnik in sicer takrat, ko je zaljubljen. Ljubezen plemeniti človeka ter ga približuje popolnosti. Najsurovejši stvor je krotak vsaj takrat, kadar ljubi.

Lepota in vse one telesne, duševne in moralne vrline, ki store popolnega človeka, igrajo v ljubezni največjo ulogo. Ljubav zahteva, da se moški in ženska — dve nepopolni bitji — zedinita ter da s svojimi svojstvi ustvarita novo, popolno bitje, cellega človeka. Otroci podedujejo svojstva svojih staršev, a čim različnejša in dovršenejša so bila ta svojstva, tem verjetneje je, da bodo tudi otroci naprednejši. Mož si želi žene, ki ga dopolnjuje, in obratno, a to služi zopet izpopolnjevanju človečanstva.

Ljubezen je religija sveta.*

* Iz knjige »Etika«, Zagreb, 1910.

v korist obmejnim Slovencem!

• RAZNOTEROSTI •

† **Lev Nikolajevič Tolstoj.** Umrl je svetel slovanski genij, ki mu ga v sočasju ne poznamo enakega: Lev Nikolajevič Tolstoj, veliki tulski prorok. Njega dela so vrhunec modernega leposlovja, njega knjige so pravo življenje, sama istina. Vedno samosvoj v mišljenju in delovanju, neodvisen in svoboden vsakršnega vpliva, je Tolstoj izviren do najmanjše poteze. Vsa književna delavnost Tolstega nam podaja najskrasnejši primer največje umetniške harmonije, najstrožje doslednosti in največje duševne zrelosti. Počenši s prvimi novelami do najposlednejših verskih in etičnih del, išče Tolstoj vedno enako resnico in Boga, namen našega življenja, ter rešuje vprašanje, kaj je dobro in kaj je zlo. Izhajajoč iz bogate in slavne rodbine, oblagodarjen z izrednim talentom, z najobčutljivejšo in najdovzetnejšo dušo in z nenasitnim duhom, je preživel Tolstoj vse, kar more nuditi človeku svet in človeštvo. Prepotoval je Evropo opetovano ter se vračal kakor marna bučela, poln izkustev in znanja, vedno nazaj na svoj dom, v Jasno Poljano za pisalno mizo. In od ondi je pošiljal človeštvu dela, ki gleda nanja svet z respektom in ljubeznijo, umetniška dela epohalne veličine in krasote. Za Levom Nikolajevičem Tolstem žaluje ves kulturni svet. Tudi ženstvo je izgubilo z njim plemenitega, pravičnega in gorečega zagovornika.

Prva ženska županja na Angleškem. V angleškem industrijalnem mestu Oldhamu je bila izvoljena gospa E. Leesova za županjo. Bila je prej že tri leta občinska svetovalka v Lancashiru. Tudi sicer se gospa Leesova izredno zanima za socialno življenje ter se zavzema predvsem za žensko enakopravnost na vseh poljih.

Obrtna nadzornica. V Pragi je nastavljena od 1. septembra t. l. obrtna nadzornica, ki nadzoruje različne obrtovalnice, kjer se izdeluje obleka, perilo, razno nakitje. Že v tem kratkem času se je pokazalo, da je bilo tako nadzorovanje malih delavnic jako potrebno.

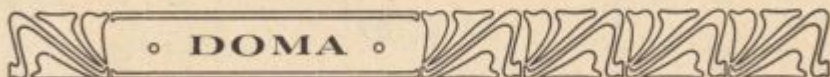
Nenavadni poklici. V Ameriki je ženska resnično že popolnoma enakopravna moškemu. Tako se kažejo ženske požarne brambe izredno smeje in ročne ter iznajdljive. Takisto so ženske policistke zelo porabne in v ostroumnosti nikakor ne zaostajajo za svojimi moškimi tovariši. Da ima Amerika ženske potapljavke,

Zahtevajte Molinsko cikorijo

ženske kapitanke, mornarke, je znano. Nedavno pa je bila imenovana v New Yorku neka gdč. Henrijeta Snyderjeva za strojevodkinjo centralne železnice.

Izredna čast je doletela znano francosko učenjakinjo vseučiliščno profesorico v Parizu, gospo Curie. Francoska akademija »Štirideseterih nesmrtnikov«, ki združuje v sebi znamenite pisatelje in učenjake, jo je imenovala kot prvo žensko za svojo članico. Svoj čas se je potegovala francoska pisateljica George Sand za to čast, a je ni dosegla.

Otroške vojaške vaje po ruskih parkih. Mestna uprava v Peterburgu, Moskvi in drugih ruskih mestih, je poskrbela za to, da se otroci nižjih slojev, ki postopajo po cele dneve po ulicah in parkih, ne navadijo lenobe in se ne navzamejo slabih lastnosti pouličnih postopačev. Zato je najela za vsak park po dva učitelja (enega moškega in eno žensko), ki z otroci telovadita, prirejeta vojaške vaje in razne igre. V začetku pride učitelj-častnik med otroke in jih vpraša, ali bi se ne hoteli z njim igrati vojake. Dečki so takoj pripravljeni. Kmalu se nabere okrog njih cela vrsta drugih otrok, ki jih učitelj tudi povabi k sodelovanju. Naslednjega dne pa že ni treba več vabiti otrok, ker sami že komaj čakajo, kdaj pride učitelj. V vsakem parku imajo nekaj lesenih pušk, sabelj in mečev, pa se vežbajo v različnih vajah. Deklice imajo zopet druge igre in vaje. Ta telovadba po javnih parkih se vrši ponajveč v počitnicah.

Penasta šokolada. Razmotaj prav dobro z motičem v ponvi 3—4 cela jajca; potem prideni $1\frac{1}{4}$ litra mleka in $\frac{1}{4}$ kg nastrgane šokolade. Postavi ponev na žerjavico in stepaj tako dolgo tekočino, da začne zavirati; potem jo hitro nalij v gorke skodelice in nesi šokolado na mizo. K šokoladi daj maslene štručice.

Sirovi zavitki. Zgneti v testo 28 dek surovega masla, 35 dek moke, 14 dek sladkorja, 14 dek zmletih mandljev in 2 rumenjaka. Razvaljaj to testo, zreži ga na štiriogelnike, katere nadevaj s sledečim nadevom: 14 dek kravjega sira, 7 dek sladkorja in 2 dobro stlačena kuhana krompirja zmešaj dobro. Napravi zavitke v obliki zvezane rutice, katere speci rumeno na namazani ploči. Preden deneš zavitke v pečico, jih pomaži z raztepenim jajcem in posipaj z zrezanimi mandlji.

Ocvrte kepice. Dobro stepnemu ter shajanemu testu iz pol kg moke, štirih rumenjakov, 7 dek stopljenega masla, malo mlačne sveže sladke sme-

ki se prodaja v korist narodnih društev!

tane ali dobrega mleka, dveh žlic sladkorja, soli in treh dek drožja, primešaj še 7 dek drobno sesekljanih mandljev ter malo nastrganih limonovih olupkov; potem napravi iz testa okrogle kepice, pusti jih shajati, ocvri jih in jih posipaj z vanilijevim sladkorjem.

Vinski punš. Kuhaj v $\frac{2}{3}$ litra vode 56 dek sladkorja. Prideni tudi soka ene pomaranče in ene limone ter malo limonovih olupkov. Potem vlij v vsako čašo malo vroče vode, na vodo pa pripravljeni punš in ruma po okusu gostov.

?	I	?	Najboljša ura sedanjosti: zlata, srebrna, tula, nikeljasta in jeklena se dobi samo pri	?	I	?
I	K	O		I	K	O
?	O	?		?	O	?
H. Suttner, Ljubljana Mestni trg						
?	I	?	Častna tovarna ur v Švici. Tovarniška varstvena znamka I K O	?	I	?
I	K	O		I	K	O
?	O	?		?	O	?

Prizor na vasi.

Mati

(stoji pred hišo ter se ozira naokrog.
 Videč, svojo deco na vežnem pragu
 sosedove hiše v družbi z drugimi,
 kliče:)

Jerca, Minca, kje pa ste?
 Ali vas prav nič ne miče,
 hitro da domov bi šle?
 Kje pa Tinček je in Tonček?

Viđeti ves dan jih ni!

V peči je pripravljen lonček,
 mleka dala jima bi.

Deklici (pritečeta) prva:

Pri sosedih so pri skledi,
 vsi tam kavo zdaj pijó.
 Me smo tudi, mama, védi,
 ž njimi radi pile jo.

Zahtevajte Holinsko cikorijo!

Druga:

Naša teta, stara Meta,
'z mesta nam je prinesó.
Res jih tarejo že leta,
vendar kavo še pijó.

Mati (božaje):

Hčerka draga, je predraga
kava dobra zrnata.

Teta (prihajajoč):

To je res, da je predraga,
pa še zdrava ni le-ta.

(Pozdravlja deklici):

Glej jo, teto! . . . . .

Mati:

. . . . . Sestro Meto!
Ravno prav si zdaj prišla.

Deklici:

Škoda pa, da nam očeta
še domov ni tam s polja.

Mati:

Tu se vsedi, pa povedi,
če jaz imam prav li ne?

Teta:

To je res, pa vendar vedi,
kava sama ni še vse.

Dobra kava tudi zdrava
ter okusna hrana je:

To je namreč žitna kava
Iz Kolinske »fabrike«.

Je poceni — le verjemi —
lahko jo povsod dobiš;
za poskušnjo ti jo vzemi,
pa je več ne opustiš.

Ne pozabi, da je v rabi
tudi kavina primes;

to prideni k žitni kavi,
to krepí život ti ves!

Malo stane, — vzemi žgane
kave žitne in primes,
pa najboljša je 'z Ljubljane.

Iz Kolinske, veš, zares.
Slabše, tuje, kar vsiljuje

ti brezvestni žid na vrat;
z našim pa denarjem kuje
nam okove, sebi zlat.

Mati:

Hvala, Meta! . . . . .

Deklici:

. . . . . Hvala teta,

Mati in deklici:

Da ste podučili nas!
Obvestimo še očeta,
ko se vrne spet med nas.

Deklici:

In k sosedí, — mama, vedi,
več ne bomo tjakaj šli,
kavo bomo zdaj imeli
zmer doma, kdor je želi.

Oče (prihajaje):

Da ste zdravi! Kaj pa pravi
naša teta z mesta, kaj?
Najbrž pa se spet o kavi
pogovarjate sedaj?!

Deklici in mati:

Da, o kavi . . . . .

Teta:

. . . . . tako zdravi
žitni govorimo res.

Mati:

Pa najboljša, — teta pravi —

Vsi:

je Kolinska le primes.

Oče (poje):

Po svetu sem hodil,
tam kavo sem pil,
pa take nobene je nisem dobil.

Vsi:

Kolinska
je kava
najboljša zares,
pa tudi slovenska je njena primes.
(Odidejo v hišo.)

Zahtevajte Kolinsko žitno in sladno kavo!

Vsaka gospodinja, ki hoče 'Slov. Gospodinjo' zastonj, naj pošlje svoj naslov Kolinski tovarni v Ljubljani.

Zahlevajte
povsod samo
Kolinsko cikorijo!

NESTLÉ-jeva
moka za otroke

Popolna hrana
za **dojenčke, otroke** in bolnike
na želodcu.

Vsebuje pravo planinsko mleko.
Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in
drogeriji.

~ Slovenska ~ **Fr. Stupica**
trgovina z železnino
v Ljubljani • Marije Terezije cesta št. 1

vzdržuje vedno veliko zalogo **kuhinske oprave**,
štedilnikov, peči, tehtnic, kopalnih banj, ličnih
kletk, železne oprave, stavbenih potrebščin in vseh
drugih v železninsko stroko spadajočih predmetov.

— Slovenke, podpirajte narodno podjetje! —

Sem domač tkalec,

ponudim in pošljem proti
povzetju 6 rjuh 150×200
za 12 kron, 20 m rumun-
skega platna za 9 kron,
20 m kanefasa
10 m rumun. platna
6 brisalk 50×110
6 brisač za prah 65×65
1 namizni prt 140×140 } za 20 kron
40 m 2—12 m dolgih raz-
novrstnih čednih ostankov
za 17 kron!

Izvolite se prepričati!

Josip Marek, tkalec
v Dobrošove pri Nachodu, Češko.

Svetovno mojsterstvo v industr. ur vendar doseženo!

Prevzetje edine zaloge mi omogo-
čuje za K 4'90 ponuditi eleg. posebno
plečato amerik. 14 kar. double-zlate švic.
žepno uro. Ta ura ima dobro idoče
36 urno anker-kolesje premovane
znamke „Speciosa“ in je elektr.
potom s pravim zlatom prevlečena.
4 letna garancija.

1 komad K 4'90. 2 komada K 9'30.

Vsaki uri je pridejana fino pozla-
čena verižica zastonj. Brez riziko,
ker se zamenja ali denar vrne.
Razpošiljanje po povzetju.

E. Holzer, Krakovo, Stradom 18/62.

Ceniki
zastonj in
poštne
prosti.

•

Uhani,
prstani,
briljanti.

Pozor!

Kdor želi imeti
dobro uro, naj zahteva z znamko

„Union“ ker te ure
so najbolj
trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana.

Delničar in zastopnik švicarskih tovarn
„Union“ v Bielu in Genevi.

Ustanovljeno 1832

Priznано najboljše oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurenco po
finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko povr-
šino, razpošilja po nizkih cenah

ADOLF HAUPTMANN, Ljubljana

prva kranjska tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja.

Zaloga slikarskih in plesarskih predmetov.

Ilustr. ceniki se dobe brezplačno.

Edino posebna prilžnost za nakup

trgovcem kakor tudi zasebnikom!

40 do 45 metrov lepo sortiranih ostankov

samo po K 16.—, 1^a ostanki po K 18.—

sestoječih iz flanele za bluže in srajce, modnega ripsa,
zefirja, oksforda za srajce, posteljnine, blaga za pred-
pasnike, belega platna za srajce in spodnje hlače.

Ostanki so 5 do 15 metrov dolgi. za stanovitnost barv
se jamči, ker so najboljše kakovosti.

Razpošilja po povzetju

tkalnica platna **KAREL KOHN**, Nachod štev. 24, Češko.

Na željo pošljem od vseh svojih izdelkov vzorce zastonj
in poštne prosto.

≡ Špedicija in komisija ≡

„BALKAN“

Podružnica: Ljubljana, Dunaj. cesta 33
v „Prvem ljubljanskem javnem skladišču“.

Centrala v Trstu.

== Prevažanje blaga in pohištva. ==

Selitve s patent. selitvenimi vozovi

Skladišče. na vse strani. Zacarinanje.

Zmerne cene!

Točno in solidno!

Svoj denar

nalaga previdna
slovenska gospodinja le

Mestno hranilnico ljubljansko

v Ljubljani, Prešernova ulica št. 3, ki je
največji, najvarnejši slovenski denarni
zavod. Obrestuje 4 1/4 % brez vsakega od-
vložen denar po 4 1/4 % bitka in pripisuje
nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu.

Uradije vsak dan razun nedelj in praznikov
od 8.—12 ure dopol. in 3.—4. ure popoldne.

Edina

**KOLINSKA
KAVINA
PRIMES**

ZNAK TOVARNE

je

najokusnejši

in edino

pristni slovenski izdelek

Modna in športna
* trgovina *

P. MAGDIĆ, LJUBLJANA

Nasproti glavne
* pošte *

Svilnato blago, baržuni, pliši in tenčice, svilnate vezenine, čipke, čipkasto blago, vložki, fischus, Jabots, damski ovratniki in kravate, svilnati in baržun. trakovi, pozamentirija, porte, žnore, resice, krepinice, krepki in flori za žalovanje.

— **Serpe** —
iz svile in čipk.

Oprava za novorojenčke, posteljne podloge in odeje za vozičke, sukanec za šivanje, pletenje in vezenje.

Dišave, mila in ustna voda.
Narodne vezenine,
zastave, trakovi, znaki i. t. d.

Perilne, volnene in svilnate

— **bluze** —

spodnja krila iz batista, klota, listra in svile, hišne halje, predpasniki, vse vrste damskega perila, moderci, pasovi, rokavice, domači čevlji, galoše, nogavice, solnčniki, dežniki, pletene jope, čepice in gamaše za šport, žepni robci, kopalno perilo.

Posebni oddelek v I. nadstr. za
damske klobuke in slamnike,

oblike in vse nakitne predmete za klobuke, pajčolani
kitničarija in delavnica za
moderniziranje klobukov
žalni klobuki vedno na skladišču.

Oddelek za gospode:

Klobuki, cilindri, slamniki in čepice.

Srajce, spodnje hlače, spalne srajce, predprsniki, ovratniki, za-pestnice, žepni robci, kravate, nogavice, rokavice, naramnice, podveze, dr. Jagrovo zdravstveno perilo, dežniki, dežni plašči, galoše, gamaše, odeje za potovanje, palice, ščetke za obleko, lase in zobe.

Za turiste:

pelerine, nahrbtniki, dokolenice, gamaše, plezalni čevlji, vrvi, palice, cepini, dereze, aluminijeve posode, thermos.

Potrebščine
za sankanje, tenis in lovce.
Sokolske potrebščine.